

Een vraag over het gebed in het openbaar

vertaald uit The Gospel Standard, blz. 221, 1845 De redacteur JC Philpot of McKenzie

Vraag: U zou mij een genoegen doen met een antwoord te geven op de volgende vraag, naar de bekwaamheid die God u gegeven heeft.

Is het geoorloofd om in huiselijk of openbaar gebed voor te gaan voor iemand die (uit een verlicht bordeel) weet dat hij zich geen verloren zondaar gevoeld heeft, door de toepassing van de wet op zijn geweten, die hem in schuld brengt; en die zeker is (vanwege zijn koudheid en doodheid) dat hij de Geest niet in Zich heeft, zonder Dewelke een vorm van woorden is, hoewel strelend voor het oor en aangenaam voor de hoogmoed van het menselijk hart, die de goedkeuring van een hartdoorzoekend God niet kan wegdragen?

Antwoord: Er zijn levendgemaakte personen onder het huisgezin Gods, die door vreeze voor bedrog, in een ander uiterste vervallen: zij ontkennen dat zij enig geestelijk gevoel hebben; terwijl anderen van 's Heeren volk de vreeze Gods gewerkt in hun hart en openbaar gemaakt door hun leven, kunnen zien. Of onze correspondent een van dezen is, kunnen wij niet zeggen. Vanwege bepaalde gedane uitdrukkingen, en de koude ongevoeligheid waarmee de gehele brief doorweven is, vrezten wij dat hij niet een van dezulken is.

Wij richten daarom ons antwoord naar hetgeen hij zichzelf verklaart te zijn: zonder enig geestelijk leven.

Wij kunnen in het bovenstaande geval niet iedereen adviseren op te houden met bidden of daarmee voort te gaan. Want, ten eerste, een persoon raad te geven die, gelijk in het bovenstaande, onvernieuwd en zonder de Geest is, te bidden in de Geest en in de vreeze des Heeren, zou zijn hem te verzoeken vreemd vuur voor de Heere te offeren, gelijk de twee zonen van Aaron.

En, ten tweede, aan de andere kant durven we in zulke gevallen het bidden niet te verbieden, omdat wij het hart des mensen niet kennen, noch de bedoeling Gods, noch wat Hij van plan is met hen te doen. En daarnaast, de Heere heeft vaak de gebeden van natuurlijke mensen beantwoord, wat betreft de dingen van hun leven. Hij hoorde de klacht van Kaïn en beantwoordde het verzoek van Farao. Saul vroeg aan God om raad, en hij verkreeg het. Toen Rehabeam zich verootmoedigde en de rechtvaardigheid Gods erkende, goot de Heere Zijn wraak, door de hand van Sisak, niet uit over Jeruzalem (2 Kron. 12:6-12). De Heere hoorde de smeking van de zeelieden met wie Jona aan boord was. Het geroep van Ninevé kwam tot Zijn oren, en Hij spaarde het. Gezien deze dingen, kunnen wij in het tegenwoordige geval geen enkel advies geven, maar begeren onze korrespondent in de handen des Heeren over te laten, Die alleen bekwaam is te onderwijzen en te leiden.